

כל גגות פרק תשיעי עירובין

(א) גיטין טו: (ב) ג'ל רבא, (ג) ג'ל רבא, (ד) ג'ל רבא, (ה) ג'ל רבא, (ו) ג'ל רבא, (ז) ג'ל רבא, (ח) ג'ל רבא, (ט) ג'ל רבא, (י) ג'ל רבא, (יא) ג'ל רבא, (יב) ג'ל רבא, (יג) ג'ל רבא, (יד) ג'ל רבא, (טו) ג'ל רבא, (טז) ג'ל רבא, (יז) ג'ל רבא, (יח) ג'ל רבא, (יט) ג'ל רבא, (כ) ג'ל רבא, (כא) ג'ל רבא, (כב) ג'ל רבא, (כג) ג'ל רבא, (כד) ג'ל רבא, (כה) ג'ל רבא, (כו) ג'ל רבא, (כז) ג'ל רבא, (כח) ג'ל רבא, (כט) ג'ל רבא, (ל) ג'ל רבא.

גידוד חמשה ומחיצה חמשה אין מצטרפין. צפרק שני גיטין (דף טו:): פ"י בקונטרס כגון (ב) בית עמוק חמשה ויש לו מחילות חמשה אין מצטרפין להיות תוכו רה"י וקשיא לר"ת דהא אמר צפרק צתרא (דף טז:): דבור וחוליתה מצטרפין וצשמעתא נמי אמר דמודה

רצ חסדא צתחונה הואיל ורואה פני חמשה גיוד צפרק חמשה גיוד חמשה גיוד חמשה ונפקא מינה צשתי חצירות זו למעלה מזו ולעליונה כדאמר הכא ו"ע לענין שבת אם יש (א) (ב) (לפרש כש"ש) תל צרה"ר גיוד חמשה ורמז ארבעה ועל גבי עשו מחיצה חמשה שזורק מרה"ר לתוכו חייב ומתוכו לרה"ר פטור: **ובי** קתני פחות מבאן מערבין אחד ואין מערבין שנים אתחתונה. ואל"ת לעיל כדפרין עליונה לא תערב לא חד ולא תרי שנים ואין מערבין אחד אתחתונה ויש לומר משום דמשמע ליה מערבין שנים אחריוהו:

לא תימא אימר אלא ודאי מבעוד יום נפרצה. קשה דהכא אמר האיל והותרה הותרה וא"כ תיקשי דלצני גופיה אמר (שבת דף כג:) כל מיני דמר עביד כחומרי דרצ צר מהני תלת דעביד כשמואל ממירין מבגד לצגד כו' ואין לומר דמש"ה לא חשיב (ב) הא דהכא משום דרצ הוגא ורצ יהודה נמי סברי כשמואל דהא צגריה איכא דצברי כשמואל דהא צפרק המוליא (שבת פא.) משמע דסבר רבי יוחנן כסתם משנה דזיר חופף ומפסקס ומיהו ו"ל דהכי פריך בהמוליא ומי מצי ר' יוחנן למימר דבר שאין מתכוין אסור ללא כסתם משנה דזיר אפילו איכא סתמא אחריונה כדאשכחן צביצה (דף כג:) מאי אולמיה הא סתמא מהאי ואין לרבי יוחנן נמי לפסוק כשום אחת בלא ראייה אי נמי יש לומר הא דעביד כחומרי דרצ והתחתונה כאתא, אבל עליונה לא חד תערב ולא תרי תערב, ונפרצה עליה התחתונה (ב) חד נמי לא תערב דהא איתן לה מחיצתא ה' ופריקין אין הכי נמי וכו'. ואסיקנא הילכתא גידוד ה' ומחיצתא ה' מצטרפין. בעי רב הושעיא דירובי שבא בשבת מהו שיאסרו. ופשטא מיהא דתנן חצר גדולה וכו'. ואוקימנא בשפירצה מבעוד יום. אבל נפרצה בשבת מותרת אפילו הקטנה. דאיבעיא לן עירב דרך חלון ונסתם החלון מהו, לטלטל מזה לזה דרך פתח וכיבא בו, וכן מי שיערב מחצר לחצר דרך הפתח ונסתם הפתח בשבת מהו לטלטל מחצר זו לחצר זו דרך חלון אחר שנסתם הפתח. ואפישטי שבת שהותרה למקצתה הותרה כולה. ש"מ דירובי הבאין בשבת אין אוסרין ולא נאסרין. איחמר כותל שבין [שתי] חצירות שנפל רב אמר אין מטלטלין באותה חצר אלא בדי' אמות וכו'.

גידוד חמשה. חצר שקרקעיתה גבוה חמשה טפחים והוקיפו על אותו גובה מחיצה ה': מודה רב חסדא צתחונה. דלגבה הוא מחיצה אבל לגבי עליונה לאו מחיצה היא שאינה רואה את פני עשרה למחיצתה ואי הוי כוליה בגידוד שפיר טפי משום דמשמעתא להדיא עד סוף הגידוד ורואה גובהה יותר על

צרתה עשרה ומינכרא מחיצתה: **חסונה פרי תערב.** כלומר לעצמה תיערב דירייה ולא עם עליונה שהרי מחיצה צנייהם אבל עליונה אפילו לעצמה אסורה שהתחתונה אוסרתה שאין כאן מחיצה ולא חד נמי תערב עם תחתונה שהרי אין כאן פתח דלגבי תחתונה הכל סתום: **צמגופפא.** מחיצה עשרה על הגידוד עד עשר אמות אמצעיות שהניחה בעין פתח ולא הניחו שם המחיצה עשרה אלא מחיצה חמשה והגידוד חמשה הלכך שתיין מערבות לעלמן ואין זו אוסרת על זו דלגבי תחתונה כולה סתומה היא ולגבי עליונה [מחיצה] ופתחא היא ומיהו כי הדדי לא מלו מערבי משום דלגבי תחתונה הכל סתום: **אימא סיפא כו'.** ועל כרחק האי פחות מכאן אמצעית חמשה שבעשר האמות קאי דהא צלל התיקף מחיצה עשרה איכא: **אי צני חד תערב** דהא פתח גמור הוא אלל שתיקן: **צמולא.** שאין צרצצה אלל עשר אמות הלכך אסרה עליונה עליה (א) ולא מערבה צהדה כדמנן גדולה מותרת וקטנה אסורה: **אי הכי תערב** עם העליונה: **פרי לא תערב** צפני עלמנה דעליונה אוסרת אלא"כ עירבה עמה: **דירובי הבאין בשבת.** כגון כותל צצין שתי חצירות עמוק חמשה והוקיפו מחיצה חמשה, אין מצטרפין. לשיטת צמבו רה"י (גיטין טו:). הגדולה מותרת. להוציא כלי הבית שבה אם עירבה לעצמה ולא אסרי עליה בני קטנה (עירובין צב.). עירב דרך הפתח ונסתם הפתח. אם היו צ' חצרות ופתח צנייהם ועירבו דרך הפתח ונסתם הפתח, אם היו צ' חצרות צנייהם דעירבו על דעת הפתח ונעשו נסתם בשבת, שפלה כנגדו מפולגת. מהו. מי שרי לאשתמושי דרך שאר חלונות הפתוחות מדי' שאין ראיות הפתוחות מדי' שאין צפרק חלון (עירובין טו:).

הותר כולה או לא: **כופל שצין שתי חצירות.** שלל היה פתח צנייהם ולא עירבו צו יחד ונפל: **רב אמר אין מטלטלין צו אלל צארבע.** רב לית ליה הואיל והותרה הותרה וכחד חצר לא משויין ליה דקי"ל חצר שלא עירבה דברי הכל מטלטלין כלים שצבתו צאוריה דהיהא כולה חדא רשותא היא אבל הכא צ' רשויות האסורות זו עם זו היו ונמלאת כל אחת פרוצה צמולאה למקום האסור לה אע"ג דקי"ל דחצירות רשות אחת הן הכא צשעירבה כל אחת לעצמה עסקינן ורצ לטעמיה דאמרי' הלכה כר"ש והוא שלא עירבו אבל עירבו שתי רשויות הן: **זה**

הותרה הותרה ולית ליה נמי הואיל והותרה הותרה. פירשתי צפרק קמח (דף מ. ד"ה עירוב): **אין מטלטלין בה אלא בארבע.** כלים שצבתו צנייהם לר"ש: **חייב דברי ר"א.** בגמ' מוקי לה צמקום מחיצה הפרוזה וכגון צשני ראשיה לא נאשר כלל משתי מחילות צצנייה שמקום מחיצה זו שפירצה אינו מוק מחילות הנשארות וצלישנא קמא מוקי לה כגון שאצדה להם דרך צאותו מקום וצירכו להם מקום מחילות להיות שלהן ללכת דרך שם צצביל דרכם שאצדו שם ור"א לטעמיה דאית ליה מה צצברו צצרו ורצנן סברי דאין להם כח לצרור הלכך אף על פי שעוצרים שם אינו רה"ר כיון שלא נמסר לרצים ואינו של רצים דאמרינן צפרק שני (דף כג:) גצי צצילי צית לגגול קאמרת ומתוכה דקאמר ר"א לאו דוקא מתוכה אלל משום דנקטו רצנן מתוכה קאמר איהו נמי מתוכה דקאמר בגמרא והכי קמהדרי ליה רצנן אי אחת מודה שאם הוציא מתוכה לרה"ר שהוא פטור אבל אסור שאין לרצים כח שם ולכך אינה נעשית רה"ר אפילו נפלו כל המחילות סביב והוי כרמלית הכא נמי מקום מחיצה מודה שהיה כרמלית שאין להם כח צצצירתן והא דצצקי רצנן רה"י דנקט ר"א ונקטי רה"ר משום דר"א דיצר על מקום מחיצה שהיא רה"ר וקאמר שאם הוציא מתוך החצר שהיא רה"י למקום מחיצה חייב אבל רצנן דמייירי צמוליא ומכניס לתוכו ממש ואפילו כשנפלו כל מחילותיה נקטי רה"ר שאצלה הנוכר צמשנה ולא רצו למינקט שאם הוציא מתוכה לחצר שאצלה משום דלא נזכר צמשנתנו שהיה חצר אצלה אי נמי להכי נקטי רה"ר להוכיח שמוכה חלוק הרבה מרה"ר שאם לא היה חלוק הרבה היה מותר להכניס מרה"ר לתוכה אבל צמה צפטור המוליא מרה"י לתוכה אין להוכיח שחלוק הרבה דאפילו אין חלוק אלל מעט מרה"ר פטור המוליא מרה"י לתוכה כיון שאין רה"ר ממש: ואיצעית

הגהות הב"ח

(א) גמ' אשכחיה רבינא לרב אחא בריה דרבא (אמר ליה וכו' (ל) תא"מ וכו' ס"א אמר ליה אמר אמרימור מדיד בגידוד חמשה ובמחיצה חמשה אמר ליה לל: (ב) שם מהו שאסרו אמר רב חיננא ת"ש חל"י: (ג) רש"י ד"ה צמולאה וכו' עליונה ע"ה אי לא ערבה: (ד) חוב' ד"ה גידוד וכו' לענין שבת אם יש תל צצ"ל ומיבת לפרש כשום נסתם: (ה) ד"ה לא מילא וכו' לא חשיב להא דהכא וכו' צפרק המוליא יין משמע וכו' פריך צמוליא יין ומי:

גליון הש"ס

גמ' גידוד חמשה ומחיצה חמשה אין מצטרפין. ע"י לעיל דף עו ע"ה תוס' ד"ה כותל:

מוסף רש"י

גידוד חמשה ומחיצה חמשה. לענין שבת צבעין מחיצה גבוהה עשרה או עמוק עשרה לרה"י, ואם היה חרץ עמוק חמשה והוקיפו מחיצה חמשה, אין מצטרפין. לשיטת צמבו רה"י (גיטין טו:). הגדולה מותרת. להוציא כלי הבית שבה אם עירבה לעצמה ולא אסרי עליה בני קטנה (עירובין צב.). עירב דרך הפתח ונסתם הפתח. אם היו צ' חצרות ופתח צנייהם ועירבו דרך הפתח ונסתם הפתח, אם היו צ' חצרות צנייהם דעירבו על דעת הפתח ונעשו נסתם בשבת, שפלה כנגדו מפולגת. מהו. מי שרי לאשתמושי דרך שאר חלונות הפתוחות מדי' שאין ראיות הפתוחות מדי' שאין צפרק חלון (עירובין טו:).

(א) משמע דרצנו רבא דעליונה לא חד תערב ולא תרי תערב ותמוה דל"כ הכי תחתונה יכולה לערב עם העליונה וכו'.